

och på dess södra sida märker man hur marken sakta stiger mot Astin-taghs fot. Mellan oss och Su-lo-ho finnas inga åsar eller kullar. Till dess bädd faller terrängen långsamt.

Vi styra sydväst i flackt kuperat land. Åt samma håll synas på avstånd sanddyner. En ensam tamarisk och ett tynande litet vassbestånd passeras. Ett alldeles färskt spår av två kameler fanns icke i går under spänningen.

Landskapet är förvillande. Framåt vår kosa i väster ser det jämnt ut, men man har inte hunnit långt förrän man förlorar sig i grunda raviner och åter befinner sig mellan låga kullar. Här och var har flygsand samlat sig i skrevor. Icke ett strå växer här. Små sandfält kunna kringgås. I norr synas höga dyner. Hjulen som hittills skurit ned sig 3 till 4 cm., sjunka nu till 6 cm.

Vi äro framme vid 4 m. höga dyner som lämnas på höger hand. Från krönet av kullar speja vi gång på gång och finna sålunda en slingrande och smal passage mellan sandbältena. Sedan vi lotsat oss genom den gula fina sanden följer grovkornig mörk sand med små vindvågor. Ej långt till höger synes bädden av en liten saltsjö. I detta bäcken utmynnar en flodbädd med hård botten som erbjuder oss bärande körbana. I solnedgången lägga vi (n:r 131) efter 5,6 mil.

På natten hade vi -16° . Lägerordningen förenklades i någon mån. Det är förbjudet att tvätta sig — vi måste spara på vattnet. I stället för att låta servera frukosten i vårt tält skulle detta nedtagas och lastas på Serats bil medan vi intogo vårt första mål i köks-